Του **Αρχ/κα Δημητρέλου Λάμπρου**
Εκπαιδευτή σε θέματα Αυτοάμυνας, Αυτοπροστασίας, Οπλοτεχνικής και Αμυντικής Σκοποβολής

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΞΑΣΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

ΣΕ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥ ΟΠΛΟΥ ΜΕ ΤΟ ΕΝΑ ΧΕΡΙ

Γιατί είναι ανάγκη να εκπαιδευόμαστε στη χρήση τον όπλων με το ένα χέρι;

Πολλοί ίσως απαντούσαν, «Επειδή μπορεί κατά τη διάρκεια μιας ένοπλης συμπλοκής να τραυματιστεί το ένα μας χέρι». Και θα συμφωνήσω απόλυτα, καθώς πέρα από το ότι αυτό λέει η κοινή λογική, το επιβεβαιώνουν και τα στατιστικά στοιχεία παγκοσμίως. Όμως έχουν παρατηρηθεί και κάποιοι άλλοι παράγοντες που μας υποχρεώνουν να χειριστούμε το όπλο μας με το ένα χέρι και ουσιαστικά είναι αυτοί που μας ωθούν να εξετάσουμε το ποιες τεχνικές μπορούν στη σκληρή πραγματικότητα του «πεζοδρομίου» να εφαρμοστούν και ποιες όχι.

Ο Αστυνομικός που είχε... ένα χέρι!

Αρχικά ας εξετάσουμε τις δύο πιο κοινές καταστάσεις οι οποίες μπορούν να μας οδηγήσουν στο χειρισμό του πυροβόλου όπλου με το ένα χέρι.

Τραυματισμένο χέρι

Το ότι τραυματίστηκα δε σημαίνει ότι παραιτήθηκα... Έχω όμως τις ικανότητες για να ανταποκριθώ;

Αυτός είναι ο βασικότερος λόγος που ωθεί τους Αστυνομικούς να εξασκούνται στη χρήση του όπλου με το ένα χέρι, επειδή αφενός είναι αυτός που διδασκόμαστε πιο συχνά, αλλά και αφετέρου που μας προκαλεί το μεγαλύτερο φόβο κατά τη σκέψη ότι μπορεί να μας συμβεί. Σκεφτείτε το να βρεθείτε σε μια ένοπλη συμπλοκή και ενώ αυτή ακόμα δεν έχει τελειώσει να τραυματιστεί το δυνατό ή το αδύνατο χέρι σας καθιστώντας σας ανίκανους να εφαρμόσετε τις τεχνικές χειρισμού του όπλου σας με τα δύο χέρια. Πραγματικός εφιάλτης! Αυτό που επιδιώκουμε σε μια τέτοια περίπτωση είναι να καταφέρουμε να χρησιμοποιήσουμε τεχνικές με το ένα χέρι, οι οποίες δε θα μας μειώσουν δραματικά την ευκινησία, την οποία χρειαζόμαστε για να κινηθούμε λ.χ. εκτός της φονικής ζώνης ή πίσω από μία κάλυψη.

Κατ' αρχάς πριν ξεκινήσουμε να εξασκούμαστε στις τεχνικές πρέπει διανοητικά να ιεραρχήσουμε τις ενέργειες που θα μας οδηγήσουν στο να βγούμε ζωντανοί ακόμα και από μια τόσο δύσκολη κατάσταση και να τις εντάξουμε με αυτή τη σειρά στο εκπαιδευτικό μας πρόγραμμα. Με αυτό θέλω να πω ότι αν σε μια ένοπλη αντιπαράθεση που τραυματίστηκε το αδύνατο χέρι μου, χρειαστεί να κάνω μια έκτακτη επαναγέμιση του πιστολιού μου το πρώτο που θα σκεφτώ να κάνω θα είναι να βρω πολύ γρήγορα ένα σημείο κάλυψης που θα μου εξασφαλίσει για εκείνα τα κρίσιμα δευτερόλεπτα προστασία από τα πυρά του αντιπάλου μου και εκεί να εκτελέσω την αναγκαστική επαναγέμιση και να επιστρέψω στη μάχη. Με άλλα λόγια η εξάσκησή μας δεν πρέπει να περιλαμβάνει μόνο αυτή καθ' αυτή την τεχνική χειρισμού με το ένα χέρι, αλλά ολόκληρη την ακολουθία των ενεργειών που θα με οδηγήσει στην επιβίωση και στην τελική επικράτηση κατά του αντιπάλου μου.

Εγκλωβισμένο χέρι

Είστε προετοιμασμένοι για να σώσετε και τη δική σας ζωή μαζί με αυτή του συνεργάτη σας ή του πολίτη που απλά βρέθηκε στο λάθος μέρος τη λάθος στιγμή;

Το χέρι μας μπορεί να είναι εγκλωβισμένο για κάποιο λόγο, λ.χ. πρέπει να θεραπεύσω μια εμπλοκή αφλογιστίας του πιστολιού μου με το ένα χέρι χωρίς να πετάξω αυτό που κρατάω με το άλλο χέρι. Βέβαια θα ρωτήσει κάποιος είναι δυνατόν να βρίσκεσαι στη μέση μιας ένοπλης αντιπαράθεσης και να απασχολείς το ένα σου χέρι κρατώντας κάποιο αντικείμενο αντί να το ελευθερώσεις και να θεραπεύσεις την εμπλοκή και με τα δύο χέρια;! Κι εγώ θα απαντήσω ότι φυσικά και είναι δυνατόν αν αυτό το «αντικείμενο» είναι π.χ. ο συνεργάτης μου που τραυματίστηκε πολύ σοβαρά και εγώ τον κουβαλάω στους ώμους μου συγκρατώντας τον ταυτόχρονα με το ένα χέρι για να μη μου πέσει, καθώς τον μεταφέρω εκτός της φονικής ζώνης πίσω από μια κάλυψη ή αν κινούμαι προς τον επόμενο όροφο ενός κτιρίου και σκαρφαλώνω από μια σχεδόν κάθετη εξωτερική σκάλα την οποία πρέπει να κρατάω συνεχώς με κάποιο χέρι!

Αυτός είναι ο δεύτερος λόγος που μπορεί να με οδηγήσει στη χρήση του όπλου με το ένα χέρι και πιστέψτε με είναι τόσο πιθανό να συμβεί όσο και ο τραυματισμός του χεριού! Εκτός από τους προαναφερθέντες, άλλοι λόγοι που μπορεί να εγκλωβίσουν το χέρι μου είναι το να μάχομαι σώμα με σώμα με τον αντίπαλό μου, να προσπαθώ να τον χειροπεδήσω, να σύρω κάποιον μακριά κ.α.

Αν προσπαθήσει κανείς να τραβήξει ή να χειριστεί το όπλο του με το ένα χέρι εγκλωβισμένο σε άλλη εργασία θα διαπιστώσει ότι κάποιες τεχνικές είναι αποτελεσματικές και κάποιες όχι.

Ένα παράδειγμα είναι το ότι αν εγώ προσπαθώ να σύρω όσο πιο γρήγορα μπορώ τον τραυματισμένο συνεργάτη μου ή κάποιον τραυματισμένο πολίτη μακριά από τον κίνδυνο και χρειαστεί π.χ. να κάνω αναγκαστική αλλαγή γεμιστήρα, η τεχνική κατά την οποία φέρω το όπλο ανάμεσα στα πόδια μου συμπιέζοντας τα, ίσως να μην είναι τόσο αποτελεσματική καθώς είμαι υποχρεωμένος να σταματήσω την κίνησή μου για να εκτελέσω αυτή την ενέργεια και έτσι θα γίνω ακίνητος στόχος για αρκετά δευτερόλεπτα. Σε μια τέτοια περίπτωση ίσως ήταν πολύ πιο αποτελεσματική η τεχνική κατά την οποία εκτελώ την επαναγέμιση φέρνοντας το όπλο στη θήκη.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι πρέπει να εξασκηθούμε πολύ καλά σε όλες τις τεχνικές χειρισμού όπλου με το ένα χέρι και ανάλογα με την περίσταση και τα πραγματικά περιστατικά να επιλέξουμε την πιο κατάλληλη. Και θυμηθείτε η πιο κατάλληλη είναι αυτή που θα μου εξασφαλίσει την επιβίωσή μου πρώτα! Δεν έχει κανένα νόημα να καταφέρω να θεραπεύσω την εμπλοκή ή να κάνω τελικά την αλλαγή γεμιστήρα αλλά να έχω τραυματιστεί θανάσιμα από τα πυρά του αντιπάλου μου κατά τη διάρκεια αυτής...

Άλλοι κρίσιμοι παράγοντες

Άλλα ζητήματα που πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν και να εξεταστούν είναι η προσβασιμότητα στο όπλο και τον υπόλοιπο εξοπλισμό με το ένα χέρι αλλά και αυτό καθ' αυτό το «στήσιμο» του εξοπλισμού επάνω μας.

Προσβασιμότητα στο όπλο

Από τη στιγμή που η πρόσβαση στο όπλο (διαδικασία τραβήγματος) πρέπει να συμβεί με το ένα χέρι φυσικά και θα προτιμήσω να χρησιμοποιήσω το δυνατό μου χέρι! (Αυτό δε μπορεί να συμβεί στην περίπτωση του τραυματισμού γιατί δεν ελέγχω το ποιο χέρι μου θα τραυματιστεί, αλλά μπορεί να συμβεί στην περίπτωση μεταφοράς τραυματία κλπ) Προκύπτει λοιπόν η αναγκαιότητα να συνηθίσω γενικότερα να χρησιμοποιώ το αδύνατό μου χέρι ως

το βασικό χέρι εργασίας, ώστε να εξασφαλίζω όσο περισσότερο μπορώ την ελευθερία κινήσεων του δυνατού χεριού, άρα και την πρόσβαση στο όπλο. Αν δεχτεί κανείς αυτή την παραδοχή και την εφαρμόσει στην εκπαίδευσή του θα έχει κάνει ένα μεγάλο βήμα προς την πλευρά του τακτικού πλεονεκτήματος σε ένα πραγματικό περιστατικό. Αν πάλι όχι θα βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να δοκιμάσει αυτά που έπρεπε να έχει δοκιμάσει στην ηρεμία της εκπαιδευτικής διαδικασίας, κατά τη διάρκεια της καταιγίδας της πραγματικής ένοπλης αντιπαράθεσης... Προσωπικά θα προτιμήσω να ανήκω στην πρώτη κατηγορία, επειδή και στη μάχη αν έχω την πολυτέλεια της επιλογής θα προτιμήσω να έχω ελεύθερο το δυνατό μου χέρι...

Ο ρόλος του εξοπλισμού

Θήκες πιστολιού εσωτερικής προσαρμογής οι οποίες προσφέρουν πολλή άνεση στο χρήστη, αλλά δε διατηρούν το σχήμα τους μετά την έξοδο του όπλου.

Θήκες πιστολιού εσωτερικής προσαρμογής οι όποιες δεν προσφέρουν άνεση αλλά διατηρούν το σχήμα τους μετά την έξοδο του όπλου.

Αν κάποιος ξεκινήσει να εξασκείται στις τεχνικές χειρισμού του όπλου του θα διαπιστώσει πολύ σύντομα το κατά πόσο έχει επιλέξει τη σωστή θήκη όπλου/γεμιστήρων, αλλά και τη σωστή θέση αυτής στην εξάρτηση/γιλέκο μάχης που χρησιμοποιεί. Σημειώνεται ότι όλες οι εταιρείες διαθέτουν στη γκάμα τους προϊόντα που καλύπτουν και τους πιο απαιτητικούς, ήτοι δεν τίθεται θέμα του κατά πόσο η τάδε εταιρεία έχει «καλές» ή «κακές» θήκες, αλλά με ποιά κριτήρια ο Αστυνομικός επέλεξε τη θήκη για το όπλο, τις γεμιστήρες του κ.ο.κ. από την πληθώρα των προϊόντων της συγκεκριμένης εταιρείας.

Θα αναφέρω ενδεικτικά ένα περιστατικό για να γίνω πιο κατανοητός. Πριν από δύο περίπου χρόνια έκανα εξάσκηση σε αυτές τις τεχνικές με έναν δεξιόχειρα συνάδελφο που υπηρετεί σε τμήμα ασφαλείας και είχε το πιστόλι του σε θήκη κατασκευασμένη από μαλακό δέρμα suede, που εφαρμόζει στο εσωτερικό του παντελονιού, τοποθετημένη στην πίσω δεξιά πλευρά της μέσης του και τη μία εφεδρική γεμιστήρα του την είχε τοποθετημένη στη μπροστινή αριστερή τσέπη του τζιν του για να επιτυγχάνει τη μέγιστη δυνατή απόκρυψη. Είχε με λίγα λόγια το σύνηθες στήσιμο εξοπλισμού του Έλληνα αστυνομικού ασφαλείας.

Όταν ξεκινήσαμε να δουλεύουμε τραβήγματα με ένα χέρι εναλλάξ δυνατό και αδύνατο παρουσιάστηκαν τα πρώτα προβλήματα! Του ήταν φοβερά δύσκολο έως αδύνατο να τραβήξει το όπλο με το αδύνατο χέρι. Αποφάσισε να μετακινήσει τη θήκη στη δυνατή του πλευρά και τότε κατάφερνε με λίγη προσπάθεια να κάνει το τράβηγμα με το αδύνατο χέρι. Επίσης δύσκολο ήταν να βγάλει την εφεδρική του γεμιστήρα από την αριστερή τσέπη με το δεξί του χέρι και τελικά κατέληξε να τη ρίχνει στο έδαφος, να σκύβει, να την πιάνει και να κάνει την αλλαγή γεμιστήρα. Και αυτή η λύση θεμιτή! Το μεγαλύτερο πρόβλημα που είχε όμως δε μπορούσε να λυθεί τόσο απλά... Λόγω του υλικού της θήκης που είχε επιλέξει ήταν αδύνατο να βάλει ξανά το όπλο μέσα σε αυτή με το ένα χέρι, διότι ήταν από μαλακό δέρμα και μετά το τράβηγμα του πιστολιού έξω από αυτή, το «στόμιο» της θήκης, που πιεζόταν από τη ζώνη του παντελονιού, του έκλεινε. Με λίγα λόγια αν υποθέσουμε ότι αυτός ο καλός φίλος βρισκόταν σε μια ένοπλη συμπλοκή με το ένα χέρι τραυματισμένο δε θα μπορούσε ποτέ ξανά να βάλει το πιστόλι στη θήκη αν χρειαζόταν! Η μόνη λύση θα ήταν να βάλει το όπλο «γυμνό» απ' ευθείας στη ζώνη του με μεγάλο ρίσκο για τη σωματική του ακεραιότητα, καθώς και για τη σταθερότητα του όπλου. Αφού πέρασε λίγος καιρός και βρεθήκαμε ξανά, με χαρά μικρού παιδιού μου ανήγγειλε ότι είχε προμηθευτεί νέα θήκη όπλου από σκληρό θερμοπλαστικό υλικό kydex ειδικά σχεδιασμένη για απόκρυψη, η οποία διατηρούσε το σχήμα της μετά το τράβηγμα και μια αντίστοιχη θήκη για γεμιστήρες, λέγοντάς μου ότι προπονούμενος με τα νέα υλικά του κατάφερε να μειώσει το χρόνο που έκανε να εκτελέσει τις τεχνικές χειρισμού με το ένα χέρι κάτω του μισού...

Με το παράδειγμα αυτό θέλω να τονίσω το πόσο κρίσιμο είναι να φοράμε κατά την εκπαίδευση και εξάσκησή μας τον εξοπλισμό που φοράμε και την υπηρεσία μας και πόσο ακόμα σημαντικότερο είναι συνεχώς να τον «τεστάρουμε» όσο πιο ρεαλιστικά γίνεται. Με τον όρο ρεαλιστικά εννοώ να εκτελούμε όλες τις κινήσεις που θα εκτελούσαμε και στην πραγματικότητα και να δοκιμάζουμε διαφορετικές τεχνικές ελέγχοντας το κατά πόσο ο εξοπλισμός μας ανταποκρίνεται σε αυτές. Αυτή η διαδικασία είναι σίγουρα χρονοβόρα και απαιτητική, αλλά είναι το μόνο που μπορεί να μας εξασφαλίσει ότι την κρίσιμη στιγμή δε θα προδοθούμε από κάτι φαινομενικά τόσο ασήμαντο όπως μια θήκη...

Ο σχεδιασμός του όπλου

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας για το χειρισμό το πιστολιού με το ένα χέρι είναι η σχεδίαση συγκεκριμένων τμημάτων του όπλου μας, όπως το σχήμα των πίσω σκοπευτικών. Θα μπορούσαμε να χωρίσουμε τους τύπους των πίσω σκοπευτικών στα επιχειρησιακά πιστόλια σε δύο γενικές κατηγορίες. Τα σκοπευτικά χαμηλού προφίλ (όπου στη μπροστινή πλευρά των πίσω σκοπευ-

τικών σχηματίζεται ένα είδος «ράμπας» καθώς οι γωνίες σβήνουν ομαλά) και τα σκοπευτικά υψηλού προφίλ τα οποία έχουν πιο «καθαρές» γωνίες. Τα σκοπευτικά χαμηλού προφίλ απαιτούν περισσότερη προσπάθεια από το χρήστη να οπλίσει ή να απαγκιστρώσει τον ολισθητήρα του κλείστρου στην άκρη της θήκης, της τσέπης, της ζώνης, ή του παπουτσιού του σε αντίθεση με τα σκοπευτικά υψηλού προφίλ που μπορούν πιο εύκολα να «κοντράρουν» σε κάποιο από τα προαναφερθέντα σημεία. Φυσικά αυτό δε σημαίνει ότι κάποια σκοπευτικά είναι «καλά» και κάποια άλλα δεν είναι ή ότι το τάδε όπλο είναι επιχειρησιακό επειδή έχει σκοπευτικά υψηλού προφίλ ενώ το δείνα που έχει σκοπευτικά χαμηλού προφίλ δεν είναι! Επισημαίνω ότι το κάθε όπλο και το κάθε είδος θήκης κλπ, απλώς απαιτούν τη χρήση διαφορετικών τεχνικών. Ο προορισμός είναι ο ίδιος. Η διαδρομή είναι που διαφέρει...

Πίσω σκοπευτικά χαμηλού προφίλ

Πίσω σκοπευτικά υψηλού προφίλ

Επίσης άλλοι σημαντικοί παράγοντες είναι η ύπαρξη ή η μη ύπαρξη αμφιδέξιων μοχλών στο πιστόλι μας, όπως π.χ. αμφιδέξιο ωστήριο απελευθέρωσης γεμιστήρα, αμφιδέξιος αφοπλιστής σφύρας, αμφιδέξιος διακόπτης παθητικής ασφάλειας κλπ.

Το πιστόλι της φωτογραφίας έχει σκοπευτικά χαμηλού προφίλ και για αυτό το λόγο ο χειριστής του εξασκείται στην τεχνική απαγκίστρωσης του κλείστρου «κοντράροντας» τη θυρίδα απόρριψης καλύκων στη θήκη του.

Ανάλογα λοιπόν με το σχεδιασμό του όπλου μου και ίσως και των τα παρελκομένων που «φοράει» πρέπει να επιλέξω και τις κινήσεις που θα κάνω για να το χειριστώ με το ένα χέρι ή ακόμα και να μου υπαγορεύσει το ίδιο το όπλο το κατά πόσο μία τεχνική μπορεί να εφαρμοστεί ή όχι.

Καλά όλα αυτά, αλλά ποιός θα μου τα μάθει;...

Η παρουσία ενός έμπειρου εκπαιδευτή είναι απαραίτητη σε όλα τα στάδια της εξάσκησης. Και κατά την ξηρά προπόνηση (επάνω) και ειδικότερα κατά την εκτέλεση βολών με το ένα χέρι με πραγματικά πυρά. (απέναντι)

Γενικά στη χρήση των όπλων προσπαθούμε να επιλέγουμε τεχνικές που βασίζονται σε απλές κινήσεις έλξης – ώθησης αποφεύγοντας τις λεπτεπίλεπτες κινήσεις που δεν εφαρμόζονται υπό συνθήκες έντονου στρες. Δυστυχώς όμως στην περίπτωση των τεχνικών με ένα χέρι πολλές φορές παρακάμπτουμε αυτόν τον «κανόνα», πολύ απλά επειδή δε μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά.

Λόγω λοιπόν της περιπλοκότητας των τεχνικών αυτών, αν κάποιος δεν τις έχει διδαχθεί και δεν είναι εξοικειωμένος πολύ με αυτές, πρέπει να τις εξασκήσει μόνο κάτω από την επιτήρηση ενός εκπαιδευτή της Ελληνικής Αστυνομίας σε θέματα οπλοτεχνικής, ο οποίος με τις εξειδικευμένες γνώσεις που έχει μπορεί να του δείξει το δρόμο και να τον βοηθήσει επισημαίνοντάς του τα λάθη του και υποδεικνύοντάς του τα «μικρά μυστικά». Βρείτε τον εκπαιδευτή της διεύθυνσης ή της υπηρεσίας σας, ζητήστε του να σας σχεδιάσει ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα και υλοποιήστε το ΜΑΖΙ ΤΟΥ! Το αποτέλεσμα θα σας ανταμείψει...

Επίλογος

Πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας ότι οι τεχνικές αυτές είναι από τη φύση τους πολύ στρεσογόνες καθώς θα κληθούμε να τις εφαρμόσουμε σε ακραίες καταστάσεις ανάγκης.

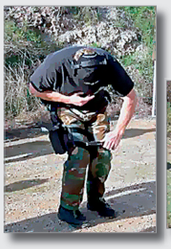

Ο εκπαιδευόμενος αυτός εξασκείται στη θεραπεία εμπλοκών με το αδύνατο χέρι.

Προσέξτε τη μυϊκή ένταση –απόρροια του-στρες- στο αριστερό του χέρι!

Ένα από τα χειρότερα σενάρια που μπορεί να κληθεί να αντιμετωπίσει ένας Αστυνομικός είναι να βρεθεί σε ένα περιστατικό όπου πρέπει να κάνει χρήση του όπλου του, να έχει μόνο το ένα του χέρι διαθέσιμο για να το χειριστεί και να μην ξέρει πώς να το κάνει. Να το μάθει κατά τη διάρκεια της ένοπλης συμπλοκής είναι μια πολύ επιτυχημένη συνταγή για την καταστροφή...

Εξασκηθείτε σε αυτόν τον κρίσιμο τομέα και θυμηθείτε... Η ρεαλιστική εκπαίδευση δεν πρέπει να γίνεται σε βάρος της ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ μας!]